

faldt den 15de August 1848, et Dieblif, hvort der virkelig ikke var Tid til at gøre Regjeringen Uleilighed med personlige Forordninger; det sølte ogsaa den paagældende Officeer, om hvem jeg skal aflægge det Vidnesbyrd, at han er en af de ædleste og dygtigste Officere, vi have. Han taug derfor fuldkommen stille, og jeg skal tilføie, at han ikke paa nogen Maade eller ved et eneste Ord har bevirket, at jeg har foreslaaet dette personlige Tillæg; det er i Følelsen af denne Mand's Fortjeneste af Holmen, i hvis Tjeneste han er bleven gammel, og i Følelsen af, at han ikke vil kunne komme ind i nogen anden Post, at jeg har ønsket at forbedre hans Kaar. Hvad der har været udtalt om Divisionschefene, maa jeg paa det Bestemteste benægte. Enhver Officeer, som tjener i Marinen, gjør Nytte paa sin Post, og enhver Post, som er i Marinen, er nyttig, og de Officere, som beklæde Posterne, kunne og skulle beklæde dem, og, naar de ikke kunne det, saa maae vi stille os ved dem. Her er ikke Tale om saadanne Sinecureposter, som Vedkommende beholde til deres Død; men, naar de ikke kunne forvalte Posterne længere, saa bliver det Ministeriets Sag paa tilbørlig og lovmæssig Maade at søge at stille sig ved dem. Her er imidlertid kun Tale om denne enkelte Officeer og det Tillæg, jeg ønsker at skaffe ham; her er, jeg maa gjentage det, ikke Spørgsmaal om at skabe nogensomhelst ny Gage, men kun om et personligt Tillæg til en gammel, velfortjent Officeer, og det er derfor et særdeles vrangt Lys, hvori hele denne Sag er kommen til at staae.

J. A. Hansen: Jeg skal med et Par Ord komme tilbage til Forslaget under Nr. 3, der er stillet af den ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Gram). Jeg er kommen i Thinget idag med den Beslutning, at ville anbefale og stemme for det. Jeg har ikke den Fornøielse at kjende de vedkommende Personer, om hvem der her er Tale, og jeg kan heller ikke sige, at jeg har noget særdeles Kjendskab til det Arbejde, som fordres af dem; men, som Sagen er forestillet mig, er jeg kommen til den Mening, at Forslaget burde antages. Efter de Grunde, jeg nu har hørt fra den modsatte Side, er jeg foranlediget til at

gøre et Par Bemærkninger. Naar man anstiller Sammenligninger mellem en vis Klasse og en anden af lignende Slags, kan det gøres paa to Maader; man kan enten anstille en Sammenligning med Folk af lignende Slags, der ere lønede lavere, eller man kan sammenligne med Folk af en lignende Slags, der ere lønede høiere. Saavidt jeg har opfattet Rigsdagens hidtilværende Virksomhed i denne Retning, har det været en glænnemgaende Bestræbelse at forringe Gagerne for de høiere stillede Embedsmænd noget, og at forhøie Lønningerne for de lavere staaende Embedsmænd noget, idet man har meent, at den tidligere Tids Sædvane har været at lønne store Embeder for høit og at lønne de mindre Bestillingsmænd for lavt. Naar man nu vil sammenligne de her omtalte Mand's Stilling med Mand af andre lignende Stillinger for derefter at overveie, hvorvidt man bør stemme for Forslaget, saa havde jeg meent, at man kunde og burde sammenligne dem med Mand i lignende Stillinger, der efter den nyere Tids Betragtning have faaet en forhøiet Løn, og, eftersom Sagen stiller sig for mig har jeg troet, at deres Stilling omtrent kunde ansees at være som Toldbetjentenes, saalænge de havde Portconsumtionen; ja, jeg vil omtrent ligne dem med Toldbetjentene i Portene. Naar man nu har fundet, at Toldbetjentenes tidligere Løn var for lav, og at den maatte forbedres, saa har jeg troet, at deri virkelig kunde ligge en Grund til ogsaa at forbedre disse Mand's Stilling. Det store Hensyn, som vist bør tages til det Resultat, som Finantsudvalget kommer til i sige Sager, har ikke undgaaet min Opmærksomhed; men jeg kan dog ikke undlade ved Siden deraf at udtale, at man ikke saa aldeles ubetinget bør holde sig til den Mening, som Finantsudvalget til en vis given Tid er kommet til; thi det har vist sig i et aldeles lignende Tilfælde, som for Dieblifket staaer mig klart for Die, at Finantsudvalget til en given Tid kan komme til et feilagtigt Resultat, det vil sige et Resultat, som det selv kort derefter erkjender for at have været feilagtigt. Jeg skal med et Par Ord omtale dette Exempel. Der var fra Finantsministeriet i det først opløste Folke-